

दुःख निधन

कै. नंदकिशोर मोरेद्वर नाईक

आपमानस कळविण्यात असतं दुःख तित्त आहे की, मिया भाईदर महात्तारीस प्रख्यात / नामवंत सर्वोपे आवडते व लोकप्रिय पुरुषांत कै. नंदकिशोर मोरेद्वर नाईक मुळावी पदवी मिता. २० मार्च १९२९ रोजी सकाळी ११:१५ वाजता मर्याणा ५४ व्या वर्षी अल्बया आकारते दुःख निधन झाले आहे. त्यांना धर्म्या पत्नी, सलग, मुली व नातळे असा परिवार आहे.

दशक्रिया विधी

दिनांक १७/०३/२०२५ तार सोमवार सकाळी ०९:०० वाजता लोकतः कळी पोपाटी, भाईदर (सूत) ति. ठाणे येथे हल्लेव्या शेकेर पार पडत.

तेवरचे (आश्रु) विधी

दिनांक २०/०३/२०२५ तार बुधवार रोजी तेराव्या कार्तिक राहत्या रात्री: सकाळी हाईदर, सॉईट इत्यांत १०:३०, प्रयाकर म्हाते रोड, मुकुंद नंदी कळी, इतना सीक (पट्टियाया मारो, भाईदर सुत) १०:११ रम.

श्रीकाकुल परिवार

समस्त नाईक परिवार आणि आज्ञेचे मंडळी

कृपया दुःखवटा स्मिकारना जाणार नाही.

घरातील या ठिकाणी चुकूनही ठेवू नये धन

वास्तुशास्त्रात असे अनेक उपाय आहेत, जे रोजच्या जगण्यात अवलंबले तर धनाची देवी असलेली लक्ष्मी आपल्यावर प्रसन्न होते. त्याचवेळी जर वास्तुशास्त्राच्या या नियमांचे पालन केले नाही तर व्यक्तीला आयुष्यात पैशाची कमतरता भासते आणि घरात सुख, शांती, समृद्धी राहत नाही. जर तुम्हालाही अशा समस्यांचा सामना करावा लागत असेल, तर वास्तुशास्त्रानुसार तुम्ही चुकूनही घरात या ३ ठिकाणी पैसे ठेवू नयेत. यामुळे पैसे तिजोरीत राहत नाहीत आणि लक्ष्मीच्या क्रोधाचा सामोरे जावे लागू शकते. यासाठीच आजच्या या लेखातून जाणून घेऊयात अशा काही ठिकाणांबद्दल जिये चुकूनही पैसे ठेवू नयेत.

■ आर्थिक संकट येऊ शकते :

जर तुम्हाला एखाद्याकडून दागिने, घड्याळ आणि बॉक्स इ. भेट म्हणून मिळाले असेल, तर या सर्व गोष्टींसोबत पैसे ठेवू नका. असे मानले जाते की भेटवस्तू दिलेल्या वस्तू पैशांसोबत ठेवल्याने आर्थिक समस्या निर्माण होतात आणि पैशांची कमतरता निर्माण होते.

■ तिजोरी अंधारात ठेवू नका : जर तुम्हाला वास्तुदोष टाळायचे असतील तर घरात चुकूनही तिजोरी अंधारात ठेवू नका. वास्तुशास्त्रानुसार, तिजोरी अंधारात ठेवल्याने वास्तुदोषाची समस्या उद्भवू शकते. तिजोरी ठेवण्यासाठी उत्तर दिशा शुभ मानली जाते. या दिशेला तिजोरी ठेवल्याने संपत्ती वाढते आणि आयुष्यात कधीही पैशांची कमतरता भासत नाही.

दिवसभर फ्रेश राहण्यासाठी करा या ड्रिंक्सचे सेवन

मुलांना लहानपणीच लागणाऱ्या सवयी त्यांच्या भविष्यातील व्यक्तिमत्त्वाच्या आणि वर्तनाचा एक भाग होऊन जातात. या सवयींमुळेच मुलांचे व्यक्तिमत्त्व घडत जाते. बऱ्याचदा पालक मुलांच्या या सवयींकडे दुर्लक्ष करतात याचा परिणाम भविष्यात होतो. त्यामुळे तुमचे मूल ज्यावेळी चुकते त्याचवेळी त्यांच्याशी कठोर वागावे, जेणेकरून त्यांना आपल्या चुका वेळेवर कळतील आणि भविष्यात पुन्हा या चुका घडणार नाहीत. आज आपण जाणून घेऊयात मुलांच्या कोणत्या सवयींकडे कधीही दुर्लक्ष करू नये याबद्दल.

शिस्त

मुलांना वेळीच शिस्त लावा. जर मुलांना योग्य वेळी शिस्त लावली नाही तर भविष्यात नुकसान होऊ शकते. कालांतराने याचे वाईट परिणाम तुम्हालाच भोगावे लागू शकतात. त्यामुळे मुलांमध्ये शिस्त असणे खूप महत्त्वाचे आहे.

उद्धटपणा

जर तुमचे मूल तुमच्याशी उद्धटपणे बोलत असेल तर वेळीच त्यांना आवर घाला. उद्धटपणे बोलायची सवय त्यांना भविष्यात धोकादायक ठरू शकते.

मुलांच्या या सवयींकडे करू नका दुर्लक्ष

खोटे बोलणे

जर तुमचे मूल वारंवार खोटे बोलत असेल तर ही एक गंभीर समस्या आहे. यामुळे मुलं कायमस्वरूपी खोटे बोलायला शिकतात. अशा वेळी तुम्ही मुलांना खोटे बोलण्याने काय होते ते सांगा. खोटे बोलण्याची मुलांची सवय खूप वाईट असते. खोटे बोलल्यानंतर मुले चुकीच्या मार्गावर जाऊ लागतात.

हिंसक वर्तन

जर तुमचे मूल हिंसक वर्तन करत असेल तर त्याकडे अजिबात दुर्लक्ष करू नका. आता नजरेआड टाकलेली ही सवय नंतर अधिक धोकादायक बनू शकते. तुम्ही तुमच्या मुलाला शांततेचे महत्त्व शिकवले पाहिजे.

चोरी करणे

मुलांना लहानपणी चोरी करण्याची सवय लागताना दिसते. जर तुमची मुले चोरी करत असतील, तर ही एक गंभीर समस्या असू शकते. तुम्ही या सवयींकडे दुर्लक्ष केले तर भविष्यात ती अधिक धोकादायक बनू शकते.

Recipe

पालक पोहे वडे

साहित्य - पालक - २ वाटी, पोहे - १ वाटी, साबुदाणा - १/२ वाटी, हिरवी मिरची - ४, दही - १ वाटी, कोथिंबीर - १/२ वाटी, खाण्याचा सोडा - चिमूटभर, मीठ - चवीनुसार

कृती - प्रथम साबुदाणा साधारण ७ ते ८ तास भिजत घालावा. पोहे १-२ मिनिटे पाण्यात भिजत ठेवावे. नंतर त्यातील संपूर्ण पाणी काढून १० मिनिटे झाकून ठेवा. पालक बारीक चिरून घ्यावा.

नंतर भिजलेल्या पोह्यात पालक, बारीक चिरलेल्या हिरव्या मिरच्या, मीठ, खाण्याचा सोडा चिमूटभर, कोथिंबीर घालावी.

हाताला तेल लावून एकजीव करून घ्यावे. प्लास्टिकवर वडे थापवून घ्यावे. गुलाबी होईपर्यंत तळून घ्यावे. आता तळलेले वडे प्लेटमध्ये काढून त्यावर दही घालावे. वरून कोथिंबीर घालून सजावट करावी. आता वडे खाण्यास तयार आहेत.

ग्लोइंग स्किनसाठी मध आणि सीड्स

आपली त्वचा सुंदर आणि तजेलदार दिसण्यासाठी आपण अनेक प्रयत्न करत असतो. अनेक स्किनकेअर रुटीन फॉलो करतो परंतु बऱ्याचदा आपल्याला पाहिजे तसा परिणाम मिळत नाही. ग्लोइंग आणि सुंदर स्किनसाठी तुम्ही मध आणि सीड्सचा वापर करू शकता. हा एक नैसर्गिक उपाय आहे. आज आपण या लेखातून जाणून घेऊयात ग्लोइंग स्किनसाठी मध आणि सीड्स किती फायदेशीर आहे याविषयी.

चेहरा सॉफ्ट बनवण्यासाठी मधात नट्स आणि सीड्स मिसळा. आरोग्य तज्ज्ञांच्या मते चेहऱ्यावरील डाग आणि मुरुम कमी करण्यासाठी तुम्ही काही काजू आणि बिया मधात मिसळून खाऊ शकता. दररोज नाशत्यानंतर भोपळा, सूर्यफूल, तीळ आणि नट्स मधात मिसळून खाल्ल्याने तुम्हाला काही महिन्यात फरक जाणवेल. या काजू आणि बियांमध्ये भरपूर प्रमाणात झिंक असते. झिंकमुळे त्वचा, केस चांगले राहतात आणि रोगप्रतिकारशक्तीदेखील वाढते. यामध्ये असलेले व्हिटॅमिन ई आणि सेलेनियमसारख्या गुणधर्मांमुळे त्वचा निरोगी राहते. **मध** :- मध नैसर्गिक मॉइश्चरायझर असून त्यामध्ये अँटीबॅक्टेरियल आणि अँटीऑक्सिडंट गुणधर्म असतात. ज्यामुळे त्वचेतील आर्द्रता टिकते आणि नैसर्गिक चमक आणते. **सीड्स** :- फ्लॅक्स सीड्स, चिया सीड्स आणि सूर्यफुलाच्या बिया यांसारख्या सीड्समध्ये ओमेगा-३ फॅटी ॲसिड, जीवनसत्त्वे आणि अँटीऑक्सिडंट्स असतात, जे त्वचेच्या पेशींना पुनरुज्जीवित करतात आणि त्वचेचा पोत सुधारतात. **ग्लोइंग स्किनसाठी मध आणि सीड्स कसे वापरावे?** डारएमध्ये तुम्ही रोज सकाळी कोमट पाण्यात १ चमचा मध आणि काही चिया सीड्स घालून पिणे फायदेशीर असते. जर तुम्हाला फेस मास्क बनवायचं असेल तर मध आणि दही किंवा ओट्स एकत्र करून त्वचेला लावल्यास नैसर्गिक ग्लो येतो. रोजच्या आहाराला सीड्स समाविष्ट केल्यास त्वचेचा पोत सुधारतो. नियमित वापराने त्वचा निरोगी, हायड्रेटेड आणि नैसर्गिकरित्या चमकदार राहते.

प्रख्यात गणितज्ज्ञ डॉ. मंगला नारळीकर

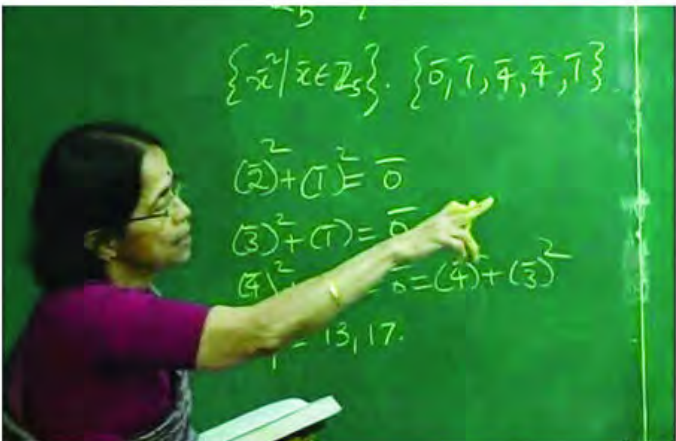
तिची गोष्ट

गणित म्हणजे अक्षरशः घाबरगुडी उडवणारा किचकट विषय. गणित म्हटलं की अनेकांच्या छातीत धडकी भरते. पण याच गणिताला आपला मित्र बनवून लहान विद्यार्थ्यांमध्येही गणिताची आवड निर्माण करण्याचे काम केले ते डॉ. मंगला जयंत नारळीकर यांनी. पूर्वाश्रमीच्या मंगला राजवाडे यांचा जन्म १७ मे १९४३ मधला. त्यांनी मुंबई विद्यापीठातून १९६२ साली गणित विषयातून बीए पदवी मिळवली. त्यानंतर १९६४ मध्ये गणितातच एम. ए.ची पदवी त्यांनी मिळवली. या परीक्षेत त्या विद्यापीठातून पहिल्या आल्या. याकरिता त्यांना सुवर्णपदकही मिळाले. १९६५ मध्ये त्यांचा विवाह सुप्रसिद्ध खगोलशास्त्रज्ञ डॉ. जयंत नारळीकर यांच्याशी झाला.

त्या टीआयएफआर या संस्थेत गणित विभागात सहायक संशोधक व त्यानंतर सहयोगी संशोधक म्हणून काम पाहत होत्या. १९८१ मध्ये मंगलाताईंनी विशेषणात्मक संख्या सिद्धांतावर संशोधन प्रबंध सादर करून मुंबई विद्यापीठाची डॉक्टरेट संपादन केली. १९८९ च्या दरम्यान त्यांनी आणि जयंत नारळीकर यांनी मिळून 'आयुका' या अंतराळशास्त्रातील संशोधनाला चालना देणाऱ्या संस्थेची स्थापना केली.

डॉ. मंगला नारळीकर यांनी अनेक इंग्रजी व मराठी पुस्तके लिहिलेली आहेत. लहान मुलांना सोप्या भाषेत गणित समजावून सांगण्यात त्यांचा हातखंडा होता. शालेय विद्यार्थ्यांसाठीचे गणिताच्या सोप्या वाटा, गणिती गप्पा, नभात हसरे तारे, पहिलेले देश, भेटलेली माणसं हे प्रवासवर्णन यासारखी त्यांची पुस्तके विशेष गाजली. त्यांनी काही वर्षे 'बालभारती'मध्ये देखील गणिताच्या पाठ्यपुस्तक मंडळावर काम केले. लहान मुलांची गणिताची पुस्तकं

अधिक सोपी आणि आकर्षक व्हावीत, त्यांच्यात गणिताची आवड वाढीस लागवी यावर त्यांचा भर होता.

वयाच्या ४३ व्या वर्षी मंगलाजींना कॅन्सरसारख्या

दुर्धर आजाराने हुलकावणी दिली होती. केमोथेरपी, रेडिएशन आणि पोटात घेण्याच्या गोळ्या असे उपाय सुरू होते. कोणतेही गणित हे अचूक पायऱ्या पार पाडून सोडवलं तरच सुटतं हे त्यांना पक्कं माहीत होतं. म्हणूनच की काय, कर्करोग झाल्यानंतर त्यांना अनेकांनी विविध सल्ले दिले तरीदेखील कोणत्याही अंधश्रद्धेला बळी न पडता आधुनिक विज्ञानाच्या आधारे त्या आपलं कर्तव्य पार पाडत राहिल्या. सर्व वैद्यकीय उपचारांमुळे जवळपास ३३ वर्षे त्या निरोगी राहिल्या. मात्र दुसऱ्यांदा झालेल्या कर्करोगाशी दोन हात करताना त्यांचे १७ जुलै २०२३ रोजी वयाच्या ८० व्या वर्षी निधन झाले.

माषणात. यावरून सरकारची प्राथमिकता काय हा प्रश्न नागरिकांस पडल्यास गैर ते कायच ? विशेषतः राज्यावरील कर्जाचा बोजा नऊ लाख कोटी रुपयांवर जात असेल आणि या कर्जाच्या केवळ व्याजापोटी खर्चवणाला तब्बल ६५ हजार कोटी रुपये खर्चण्याची वेळ सरकारवर येत असेल तर इतिहासादी बाबींपेक्षा अर्थसंकल्पात अधिक भरीव काही असणे गरजेचे ठरते. अजितदादा त्या आघाडीवर गप्प उघडल्यास आकाडेयांवरून दिसते ते असे की सरकारच्या तिजोरीत येणाऱ्या प्रत्येक रुपयातील सणसणीत ५६ पैसे केवळ वेतन, कर्ज मुद्दल परतफेड, व्याज यांवरच खर्च होणजे उरलेल्या ४४ पैशांत राज्याचा संसार भाव्कान. राज्य चालवण्यापेक्षा ससं लक्ष वेतना येईल यावर. त्यात दिल्ली विधानसभे केंद्राने आठव्या वेतन आयोगाची घोषणा सरकार हा आयोग टाळू शकणार नाही. नानी खर्चाचे प्रमाण टीव्हेल याच्या डाववी. अशा वेळी महसूलवृद्धीसाठी राज्या हे नागरिकांस सांगता आले असते तर खरेत. त्या आघाडीवर अर्थसंकल्पाचे मौन उबते. कारण आधीच वस्तू-सेवा कराने ळ्या महसूलवृद्धीच्या मार्गाचा चांगला गाढे. राज्य सरकार त्यामुळे ना विक्री कर ना उद्योगास आकर्षून घेण्यासाठी अन्य ना देऊ शकत. अशा परिस्थितीत राज्य सरकारास (३) कर आणि मुद्रांक शुल्क यांखेरीज कसण्यासारखे राज्य सरकारच्या हाती काही उत्पन्न वाढण्यावर मर्यादा; पण दुसरीकडे मरिथ्यत्रण नाही, ही आपली अवस्था. गेल्या मरिथ्याच्या अखेरपर्यंत 'लाडकी बहीण' ना खर्च ३३ हजार कोटी रुपये इतका होईल. हजार कोटी रुपयांच्या घरात जाईल. यातून नेनेतील लाभाऱ्यांचे संख्येस किती कात्री सतेत तसेच कोणत्याही परिस्थितीत सरकार रकम १५०० रु.वरून २४०० रु. इतकी

वाढवू शकत नाही, हेही दिसते. निवडणुकीच्या आधी ही रक्कम वाढवण्याचे आश्वासन विद्यमान सत्ताध्यानी दिले होते. ते आता पाळता येणार नाही. तेव्हा यावरून राजकारणां होणार हे उघड. अर्थमंत्री आपल्या संकल्पात ४५ लाख कृषी पंपांना मोफत वीज पुरवण्याची भाषा करतात. राज्याचे वीज मंडळ तोट्यात असताना ही दानशूरता कशासाठी ?

विशेषतः भांडवली खर्चात स्पष्टपणे दोन टक्के कपटपूर्ण करण्याची वेळ सरकारवर आलेली असताना खर्च वाढवण्याच्या योजना सरकार कशा राबवणार ? सरत्या आर्थिक वर्षात भांडवली कामांवर एकूण अर्थसंकल्पाच्या १३ टक्के इतकी रक्कम सरकारने खर्च केली. या वर्षीचा अर्थसंकल्प ही रक्कम ११ टक्क्यांवर आणतो, याचा अर्थ काय ? भांडवली खर्च म्हणजे विकासासाठी आवश्यक उत्पादक घटक उभारणीसाठी असलेली रक्कम. गेल्या वर्षी अर्थसंकल्पात ही रक्कम ९२,७७९.६३ कोटी रु. असेणे अपेक्षित होते. पुढे या क्षेत्रासाठी खर्चाचा पुनर्रचित अंदाज १,०९,०३१.४६ कोटी रु. इतका झाला. म्हणजे या भांडवली कामांवर अंदाजपेक्षा अधिक खर्च होणार असे सरकारने सांगितले. परंतु २०२५-२६ च्या सादर झालेल्या तपशिलानुसार हा खर्च ९३,१६५.५२ कोटी इतकाच होणार आहे. याचा अर्थ स्पष्ट आहे. सरकारला महत्त्वाच्या आणि दुरगामी भांडवली खर्चावर कपात करावी लागत असून अनुत्पादक खर्चास मात्र अपेक्षित कात्री लावत आलेली नाही. हे असे का होते हे उघड आहे. राजकारणासाठी लोकानुनयाचा आधार एकदा का घेतला की असेच होते आणि असेच होणार. अर्थसंकल्पीत पत्रकार परिषदेत सत्ताध्यानी “लाडकी बहीण योजनेतील रक्कम २१०० कधी होणार” हेच विचारले गेले आणि विरोधी नेत्यांनी प्रतिक्रिया दिल्या त्याही याबाबतच होत्या. अशा तऱ्हेने या लोकानुनयाचा एक सापळा तयार होतो आणि तो टाळण्यासाठी शहाणपणाचा नव्हे, तर अधिक लोकानुनयाचा मार्ग पत्करला जातो. महाराष्ट्रात हे सुरू आहे. अर्थसंकल्प सादर करताना आणि नंतर अजिजदादानी आर्थिक सुधारणा, आर्थिक शिस्त वगैरे माध्यमसंदर्भातील शब्दांची प्रखण केली. पण ती अगदीच निरपयोगी ठरते कारण राज्याच्या तिजोरीला लागलेली गळती ! ती थांबवणे राजकीयदृष्ट्या धोक्याचे आणि न थांबवावी तर भविष्यासाठी विकास साध्य करणे अवघड. अशा वेळी सोपा मार्ग म्हणजे इतिहासाचा आधार. तोच अजिजदाद घेतात. म्हणून त्यांचा अर्थसंकल्प ‘जा जरा इतिहासाकडे’ इतकेच काय ते सांगतो.

आग्रा येथे छत्रपती शिवाजी महाराज, पुण्याजवळील आंबेगाव येथे शिवसुष्टी, कोकणातील संगमेश्वर येथे छत्रपती संभाजी महाराज, मराठ्यांच्या शौर्याप्रीत्यर्थ हरियाणातील पॉपित येथे, भारतरत्न अटलबिहारी वाजपेयी यांच्या गौरवार्थ मुंबईत, सातान्यातील नायगाव येथे आद्य शिक्षिका ज्ञानज्योती सावित्रीबाई फुले यांच्या आणि सांगली जिल्ह्यातील वाटेगाव येथे सहित्यरत्न लोकशाहीर अण्णा भाऊ साठे इत्यादी मान्यवरांच्या स्मरणास स्मारके उभारली जाणाऱ्या असून त्याबाबतचा तपशील अर्थमंत्री अजितदादा पवार यांनी सादर केलेला विद्यमान सरकारचा पहिला अर्थसंकल्प ठरठोडीतपणे देतो.

याखेरीज मुंबईत स्वर्गीय बाळासाहेब ठाकरे आणि येथीलच चैत्यभूमी येथे भारतरत्न डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या स्मरणास उभारल्या जात असलेल्या स्मारकांचा उल्लेखही या अर्थसंकल्पात आहे. तसेच त्यात आहे महानुभाव पंथीयांच्या श्रद्धास्थानांच्या विकासाचे आशवासन. यापैकी काही स्मारकांसाठी किती निधी उपलब्ध करून दिला जाईल याचा स्पष्ट उल्लेख अजितदादा करतात. उदाहरणार्थ शिवसुष्टी याचा ५० कोटी रु. तर बाळासाहेब ठाकरे यांच्या स्मारकासाठी २२० कोटी रु. उपलब्ध करून दिले जातील, असे अर्थसंकल्प सांगतो. पण इतरांच्या स्मारकांबाबत मात्र 'पुरेसा निधी' इतकेच अर्थसंकल्प म्हणतो. हा दुजाभाव का? अर्थमंत्री अजितदादांनी ऐन घषणात 'छत्रपती संभाजी महाराज की जय' अशी घोषणा

केली; पण छत्रपती संभाजी महाराजांच्या संगमेश्वर येथील संभाव्य स्मारकासाठी किती निधी देणार ते मात्र अर्थमंत्री सांगत नाहीत. महाराष्ट्राची इतिहास अत्यंत देदीव्यमान आहे हे कोणीही अन्याय करूच शकत नाही. तेव्हा हा इतिहास घडवणाऱ्या महापुरुषांचे स्मरण विद्यामान आणि आगामी पिढ्यांस करून देणे रास्त. पण भविष्य घडवेल अशा वर्तमानकालीन कर्तृत्वाची वानवा असेल तरीदेखील इतिहासात आधार सोधवा लागतो. आपल्या पहिल्या अर्थसंकल्पात अजितदादांनी इतकी इतिहास आळवणी करणायामागे हे कारण आहे किंवा काय असा प्रश्न या अर्थसंकल्पीय भाषणावरून पडू शकतो. कारण राज्याची औद्योगिक प्रगती, शैक्षणिक सुधारणा, आरोग्य यादी महत्त्वाच्या क्षेत्रांतील लक्ष्यपुर्तीसाठी सरकार काय करू इच्छिते आणि ते कसे, किती काळात केले जाणार याबाबत या अर्थसंकल्पातून काही दिशादर्शन होणे अपेक्षित होते. त्याऐवजी अजितदादा इतिहासातच अधिक रमले. अर्थसंकल्पाकडे लक्ष असते ते सरकार औद्योगिक आघाडीवर, धोरणात्मक पातळीवर काय करू इच्छिते- त्यावर काही भाष्य होते किंवा काय- याकडे. अजितदादा औद्योगिक विकास, त्यातून संभाव्य रोजगार निर्मितीचे मोटमोठे आकडे इत्यादी सादर करतात खरे. पण अधिक तपशिलाबाबत मात्र 'लवकर' जाहीर होणाऱ्या 'औद्योगिक धोरण'कडे नोट दाखवतात. म्हणजे अत्यंत महत्त्वाच्या औद्योगिक धोरणाची नागरिकांनी वाट पाहयची पण त्याच वेळी इतिहासातील महापुरुषांची स्मरणे, स्मृती इत्यादींचा उल्लेख मात्र अर्थसंकल्पीय

हीतांना दिसतात. म्हणजे उरलेल्या ४४ पैशांत राज्याचा संसार चालवायचा, हे आढान. राज्य चालवण्यायोगास सर्व लक्ष सरकार कसे चालवता येईल यावर, त्या दिल्ली विधान सभे निवडणुकीआधी केद्रीने आठव्या वेंतान आयोगाची घोषणा केली आहे. राज्य सरकार हा अयोग टाळू शकणार नाही; असे झाल्याचे वेतनादी खचाचं प्रमाण किती वाढेल याच्या कल्पनेनेच झोप उडावी. अशा वेळी महसूलवृद्धीसाठी सरकार काय करू इच्छिते हे नागरिकांस सांगता आले असते तर आधार वाटला असता. त्या आघाडीवर अर्थसंकल्पाचे मौन चिंत्ता वाढवणारे खरेच. कारण आधीच वर्तू-सेवा कराने (जीएसटी) राज्यांच्या महसूलवृद्धीच्या मार्गांचा चांगलाच संकीर्ण केलेला आहे. राज्य सरकारे त्यामुळे ना विक्री कर वाढवू शकतात ना उद्योगांस आकर्षून घेण्यासाठी अन्य करांत काही सबली देऊ शकतात. अशा परिस्थितीत राज्य मबकारी (स्टेट एक्साइज) कर आणि मुद्रांक शुल्क यांखेरीज महसूलवृद्धीसाठी करण्यासारखे राज्य सरकारांच्या हाती काही नसते. एका बाजूने उत्पन्न वाढवण्यावर मयादी, पुन दुसरीकडे खर्चवाढीवर मात्र नियंत्रण नाही, ही अपली अवस्था. गेल्या वर्षी जुलैपासून या महिन्याच्या अखेरपर्यंत 'लाडकी बहीण' योजनावर सरकारचा खर्च ३२ हजार कोटी रुपये इतका होईल. पुढील वर्षी तो ३६ हजार कोटी रुपयांच्या घरात जाईल. यातून सरकारने या योजनेतील लाभाभागींच्या संख्येस किती कात्री लावली हे जसे दिसते तसेच कोणत्याही परिस्थितीत सरकार यावरील महिन्याची रक्कम १५०० रु.वरून २१०० रु. इतकी

चित्रकला विश्वात वासुदेव गायतोंडे यांचे नाव आदराने घेतले जाते, याचे कारण त्यांनी अमूर्त चित्र चितारण्यात कारणी लावलेले अनुभूति. मराठी, भारतीय व जागतिक कलाविश्ववासाठी त्यांचं काम अभिमानास्पद आहे. गायतोंडे यांचा जाऊन २२ वर्ष झाली. त्यांच्या कामाचा वंदवदव सध्या शतकात वाढला तो 'ॲक्शन हाऊस' द्वारा, तसंच बोटावर मोजण्याइतक्या प्रकाशित साहित्यवज्रा पुस्तकांमुळे. मराठीत संग्रहित लेखांचं 'चित्र प्रकाशना' चं पुस्तक असं. इतर काही विदर्भाई अंकांती लेख प्रसिद्ध झाले. हिंदीत किंवा इंग्रजीमध्ये काही प्रमाणान्त त्यांच्या वैयक्तिक अनुयाय्यार व त्यांच्या चित्रांवर लिहिलेले. दिल्लीमधील गॅलरीचा यांत समावेश होतो. मात्र इतर भारतीय भाषांत त्यांच्या कार्याचा प्रसार झालेला फारसा दिसत नाही. त्यांच्या कलेचा प्रसार जागतिक पातळीवर इंग्लिश बोलेल्या देशांतही कमीच झाला, असं म्हणावं लागेल. अलीकडेच गायतोंडे यांच्यावरील पुस्तक इंग्रजी भाषांतर करून पुस्तक प्रकाशित झाले आहे, ही स्वागतार्ह बाब आहे. चित्रकलेची भाषा ही जागतिक भाषा आहे. तिच्यासाठी देशांच्या सोमारेषा आडव्या येत नाहीत जसा वासुदेव गायतोंडे यांना झेन गुण तत्त्वज्ञानातील आशय आणि अभिध्यान प्रेरित करतात. असं संस्कृतीतील चैतन्यमय इष्टार्थ्या कलाकारा स्वीकार करतो. कारण अंतर्ज्ञान व बुद्धिजन्य आवड म्हणून स्वतःचा शोध घेताना व्यक्तीची निकड वयानुसार वाढत जातो. त्याचा शोध चालू

हदो. हा शोध शांतताप्रिय असतो, याचा प्रत्यय वासुदेव गायतोंडे यांच्या चित्रांकडे पाहिल्यावर येतो. अशा चित्रांकडे पाहिल्यावर रसिक काय सोधतो, त्याला कोणत्या प्रकारचे समाधान प्राप्त होते, याची उत्तरे मिळण्यासाठी मायबोलीतील ज्ञान तपासणीही जरूरीच असते. तशी व्यवस्था मागील भाषेत आहे का? त्याच उत्तर शोधणं म्हटल्यावर एकंदरीत किती पुस्तकं, ग्रंथ मंडीतही दृष्यकलेवर लिहिली गेली? किती चित्रकारांनी स्वतःही चरित्र चित्रकलेच्या प्रभावाकडे लिहिली आहेत? नक्की कोणते संदर्भ अशा विषयातील आहेत? काही सुविबद्ध माहित या उद्धारण आहेत का? या प्रस्नांच्या उत्तरांसाठी काळजी प्रतीक्षा करावी लागेल, कारण वासुदेव गायतोंडे हे पहिलंच उद्धारण आधुनिक काळ्यत झाले आहे. त्यांच्या उंचीचा मापदंड जागतिक पातळीवर जाऊन लावला जातों. गायतोंडे यांच्या खंय कलाकृतींकडे पाहिल्यावर एक स्थायीभाव लक्षात येतो तो म्हणजे रंगाची निवड. ती निवड त्यांचे स्वभावदर्शन घडविते. सामान्यतः रसिकाला मोहून घेणारा रंगच असतो, तो लक्षवेधक ठरतो. पिवळ्या रंगाच्या छटा या वासुदेव गायतोंडे यांची मूळ पॅलेट आहे, त्यात इतर रंगांची मिश्रण्य केलेली असेक भाव बदलत्या मिश्रण्युळे उत्तम भाव प्रकट होतात. यातील प्रकाशाचा प्रभाव पडल्यावर मूळ पिवळे घटक अधिक कार्यरत होऊन छटा छयांचं प्रेक्षकासमोर प्रदर्शन नाट्य छटां. प्रकाशाच्या तीव्रतेसोबत त्याचा शांतपणे संवाद चालतो. ही प्रक्रिया बिंब व

प्रतिबिंबसाखरी नाही, तर रंगांचे आपसातील परिणामधारी स्वरूप असतात. ज्योत्स्ना सजातीला माध्यम म्हणते जाते. प्रकाशीय रंगांचा प्रभाव धातू रंगावर पडून मानवाच्या डोळ्यांत परावर्तित होतात ते किरण प्रकाशाच्या तीव्रतेवर अवलंबून असतात. ते परिवर्तन हेच चित्रकार व रसिक प्रेक्षक यांच्या दृश्यामध्ये दवे असतात. काळ्याच्या भाषेत कसुमाजाजीची माळवण आणि त्यावरील गवताचा पालापाचोळ अशा आशयाच्या कविता घ्या. त्या हिऱ्या पानांचा होणारा सोनेरी रंग आणि त्याचा उदाळ्यात होणारा पाचोळ, ज्यात रंग बदलत जातो. अगदी शेणाचा गवरीचा रंग आठवा. पुढे पाचोळ जाळता की पारवे काळसर रंग. वणवा विज्रलंगवर सर्व माळ्याने वा रंगाची दिस्तान्त. अगदी चांद ते बांद अशी सगळी सजाती. त्यांनी भौगोलिक आचमन राहिलेलं असतं अशा महाराष्ट्रातील कवी आणि चित्रकार यांच्या चित्रात ते दिसत. त्यांनी बालपणातील निरक्षण नेणिवनं गुहिकांमध्ये रूपांतरित केलेली दिस्तान्त. चित्र पाहणं किंवा न्याहाळणं हे आत्मिक आणि आद्य ज्ञान यांचं मिश्रण असतं. आध्यात्मिक प्रभाव आहे, असं फक्त बोलून भागत नाही. आत्मिक नैसर्गिक निर्माण आहे. त्यात निमित्त व सृष्टी यांच्या देणगीचा अंतर्भाव असतो. बुद्धिजीवी जग निर्माण, सृष्टी यातील लागेबंधे शोधण्यात मग्न असतात. तद्दुत्तर कर्ता त्यांची व्याख्या करण्यात पुढाकार घेता. स्वतः वायुदेव गायतोंडे म्हणायचे, चित्र अमूर्त नसत तर ते आकाररहित असतं. 'नॉन ऑब्जेक्टिव्ह' जे काही आपण पाहतो, ते आकारहीन नसत. कॅनव्हासवर रंग घेऊन आलेख चित्र वास्तव आहे, ते मूर्त नसता. तो एका आकारात पृष्ठभागावर रंगवलेला आकार निर्देशित करतो. रंगवलेला आशय, विषय, रचना, मांडणी ही चित्रकाराची साहसी आंतरिक विश्वाची अवकाशी अवस्था असते. हाच संदेश आणि विश्वास गायतोंडेची चित्रलिपी वा कॅनव्हास देत

राहतो. त्यात रंग, रेपा, पोत यांचा अभाव
जी काही मांडणी असते त्यातून शांततेचं प
झालेलं दिसतं. रंगाची उष्णता, आर्द्रता, ह
बहाल करते. समुद्राची विशालता, अर
विस्तार, पर्वतांची उंची खोली, वालुकामय
आणि आकाशाचे टेकलेले उदयो-मुख क्षेत्र
व सूर्यास्त दिसतो. या विशालकाय परिस्थि

 इंदि

जा.क्र. मनपा/शिक्षण/१९२

Mira Bhainda
the year 2024-25 and
10/03/2025 to dt. 0
on the Government of
form fee will be accept
It should be noted. T
pm. These will be acc
24/03/2025.

Sr. No.	Particulars
1	Regarding to the stud

सतो, तर ही
वरण निर्माण
गाला शांतता
गाचा भयाण
शाचे क्षितिज
जथे सूर्योदय
च्या अंतरेत

शांततेचे रंग ओळखायला
पुरुषाची तोंडओळख असा
जीवात जगतिक कलावि
रशियातील काझीमीर माले
राथको, रशियात जन्मलेला
वासिली कंडेन्स्की या क
हर्नॉन ऑब्जेक्टिव्ह घटक

मिरा भाईंदर म

गांधी भवन, मुख्य कार्यालय, छ
ता. जि. ठाणे - 401 10

/२०२५

// Re - Ten

Municipal Corporation in
the year 2025-26 for follo
19/03/2025 at 3.00 pm.
Maharashtra's website [http](#)
d online through the online
e tender for this work wa
oted online on the website

ne supply of healthy food
nts of municipal kinder-

पार बदल अनुभवायला
दरशील शरीर व
न्याची जोड लागते हे
शंतांतेची गाठभेट होता.
आशा एकंत अनुभवाणा-
या ना हवी. असे संदेश देणारे
माला फार कमी मिळलेत.
व, उत्तर अमेरिकेतील मार्क
ड्र जर्मनीत प्रसिद्ध असलेला
ते कलाकारांनी आयुष्यभर
या शोध घेतला. ही मंडळी

वासुदेव गा
आहत. त्या
आकारहीन
अकादमीक
देवून स्वशैरी
कलावंत अ
सांनिध्यात
अशाक क
दिला. भवि
कलाकारांसा
चित्रांचं कल

हाडे यांची पूर्वपंथिका गिरवणारी ठरली
 विस्वाच्या आणि एकविस्वाच्या शतकात
 एवढाकां ओखळ जगाला करून दिला.
 गवतवागे आलेल्या गुणसंपन्न चतुर्वालां दूर
 तूत चित्रलिपी, चित्रभाषा निर्माण करणारे
 वानच निर्माण होतात. अशाच कलाकारांच्या
 चक्रकलेची नवीन भाषा अर्थपूर्ण होते.
 कारांच्या कृतीने कलेला आर्थिक अन्धारा
 त त्यांच्या कलाकृतींच्या शोध घेणं हे नया
 मूल्य ध्येय राहिल. वासुदेव गायतोंडे यांच्या
 मूल्य मोठं आहे. ते पुढेही कायम राहिल.

विश्वाच्या जननीचं जतन व्हायलाच हवं...

समाज माध्यम म्हणजे अप्रत्यक्षपणे एकमेकांवरित
माहितीपत्रे पोहोचण्याची साधने. ज्यात प्रसिद्धी आहे
एकत्रित खेचण्याची उदा. वर्तमानपत्र, मासिक, रेडिओ,
टेलीव्हिजन, इंटरनेट, फोन, मोबाइल, वेबसाइट इत्यादी
इत्यादी... वर्तमानकाळापेक्षा भूतकाळात महिलांचा
समाज माध्यम हे आमने-सामने असायचं. पूर्वीच्या
काळात सुखसोयी नसायच्या आणि साहजिकच वार्षिक
पुनर्वट्याची कामे उदा. पापड, कुरडया, मसाले करणे हे
एका बाईच काम नसायचं व या कामी एकमेकांची मदत
लागायची. त्यानिमित्ताने शेजारीपाजरी महिला मदत
माध्यम वायच्या. हेच पूर्वीच्या काळात त्यांचा समाज
मध्यम होतं. कधी विहिरीवर पाणी आणायला जाता
येता, हळदीकुंकूच्या निमित्ताने अथवा गौरी-गणपती /
महालक्ष्मी पुजेच्या निमित्ताने एकत्र येणंही महिलांसाठी
एक परंपणी होती. पूर्वीच्या काळात महिलांना
मोकळेपणाने बोलून स्वतःच मत मांडायचं किंवा

निर्णय घ्यायचं स्वातंत्र्य नव्हतं. कायम दडपणाखाली वावरत होत्या आणि जेव्हा कधी त्या या ना त्या कारणांने एकत्र आल्या की मग आपापल्या विचारांची वेगवेगळी वाव घ्यायची. स्वतःची मतं मोकळेपणाने एकमेकांसमोर मांडली जायची. आपापल्या भावना व्यक्त करायची संधी मिळायची. चर्चा व्हायची आणि आशापत्रांकरे मत हलकं होऊन, नवीन दिशा मिळायची व येणाऱ्या पुढील दिवसांना सामोरं जाण्याची शक्ती मिळायची. पूर्वीच्या काळी सणासुदीच्या निमित्ताने किंवा काही खास कार्यक्रमानिमित्ताने महिलांना माहेरच्या जायची संधी व्हायची. मिळावी. आपल्या माणसाच्या गाठीभेटी कधीतरी एखादी गोष्ट शिकायची तर, वाचलावून शिकून घ्यावं लागायचं, बाहेरगावी जायचं तर त्या गावचा नकाशा सोबत घेऊन जायला लागायचं परदेशात रहाणाऱ्या मुलांकडून येणाऱ्या टपालची वाळ आत्रुतेने पाहत पालकांना बसावं लागायचं.

जा जरा इतिहासाकडे...

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

इंदिरा गांधी भवन, मुख्य कार्यालय, छत्रपती शिवाजी महाराज मार्ग, भाईंदर (प.)

ता. जि. ठाणे - 401 101, दुरध्वनी क्र. : 819 2828.

स्वातंत्र्याचा अमृत महोत्सव

जा.क्र. मनपा/शिक्षण/१७२३/२०२५

दिनांक : ०७/०३/२०२५

// Re - Tender Notice //

Mira Bhaindar Municipal Corporation invites sealed tenders form the two academic years of the year 2024-25 and the year 2025-26 for following works. Blank tender form of this tender dated **10/03/2025 to dt. On 19/03/2025** at 3.00 pm. The e- tendering of the Corporation will be available on the Government of Maharashtra's website <http://mahatenders.gov.in> till 3.00 pm. The hint amount, form fee will be accepted online through the online receipt system available on the e-tendering website. It should be noted. The tender for this work was called in two envelopes. On **20/03/2025** at 3.00 pm. These will be accepted online on the website till 3.00 pm. The tender was issued on. Will open on **24/03/2025**.

Sr. No.	Particulars	Form Fees + GST Tax 18%	EMD Deposit
1	Regarding the supply of healthy food to the students of municipal kinder- garden schools.	3000/- + 18% GST 3540/-	50000

Tip -

1. Under the Micro and Small, Medium Enterprises Development Act, 2006, the enterprises registered as manufacturers are exempted from payment of tender fee and earnest money (EMD)
2. Incomplete form shall not be accepted.
3. Tender Form Fee is non-refundable.
4. Right is reserved to reject any or all tenders without assigning any reason thereof.

Ref. No. MBMC/PRO/E-4498466/2024-25

Dt. 07/03/2025

(Prasad Shingte)

Dy. Commissioner (Education)

Mira Bhaindar Municipal Corporation

महिलादिनापूर्वीच मुलींवर अत्याचार अल्पवयीन मुलीचा विनयभंग, तरुणीला लग्नाचे अमीष दाखवून फसवणूक

■**ठाणे** : महिला दिनानिमित्ताने सर्वत्र विविध कार्यक्रमांचे आयोजन केले जात असतानाच, भिवंडीत एका १० वर्षीय मुलीचा परिसरात राहणाऱ्या व्यक्तीने विनयभंग केला. तर दुसऱ्या एका प्रकरणात २४ वर्षीय महिलेला विवाहाचे अमीष दाखवून लैंगिक अत्याचार करण्यात आला. याप्रकरणी शांतीनगर आणि गणेशपुरी पोलीस ठाण्यात गुन्हे दाखल आहेत. यातील पहिली घटना शांतीनगर पोलीस ठाण्याच्या हद्दीत घडली. पिडीत मुलगी १० वर्षीय असून तिच्या आई-वडिलांसोबत भिवंडीतील एका भागात राहते. त्याच परिसरात ४० वर्षीय व्यक्ती वास्तव्यास

आहे. तिचे आई-वडिल ६ मार्चला रात्री १२ वाजता त्यांच्या नातेवाईकांना सोडण्यासाठी बाहेर गेले होते. यावेळी त्यांनी मुलीला ४० वर्षीय व्यक्तीकडे सोपविले होते. पिडीत मुलीचे पालक घरी आल्यानंतर तो व्यक्ती तेथून निघून गेला. परंतु मुलगी चावरलेल्या अवस्थेत होती. त्यामुळे त्यांनी पिडीत मुलीला विचारले असता, तिने घडलेला प्रकार सांगितला. याप्रकरणी शांतीनगर पोलीस ठाण्यात पिडीत मुलीच्या आईने तक्रार दाखल केली. या तक्रारीच्या आधारे, शांतीनगर पोलीस ठाण्यात भारतीय न्याय संहिता २०२३ चे कलम ७४ सह

बालकांचे लैंगिक अपराधापासून संरक्षण अधिनियम २०१२ चे कलम ८ आणि १२ प्रमाणे गुन्हा दाखल आहे. त्याचा शोध सुरू असल्याची माहिती पोलिसांनी दिली. तर दुसरे प्रकरण गणेशपुरी पोलीस ठाण्याच्या हद्दीतील आहे. पिडीत २४ वर्षीय मुलीला तिच्या मित्राने विवाहाचे अमीष दाखवून तिच्यावर अनेकदा लैंगिक अत्याचार केले. याप्रकरणी भिवंडी शहर पोलीस ठाण्यात तिने तक्रार दाखल केली होती. हे प्रकरण ठाणे ग्रामीण पोलीस हद्दीतील गणेशपुरी भागात घडल्याने गणेशपुरी पोलीस ठाण्यात हे प्रकरण वर्ग करण्यात आले आहे.

जिल्ह्यात कातकरी कुटुंबांचे सर्व्हेक्षण युध्द पातळीवर सुरू... ठाणे जिल्ह्यात १२ हजार कातकरी कुटुंबियांना मिळणार पक्के घर

■**ठाणे** : प्रधानमंत्री जनजाती गौरव दिनानिमित्त सुरू करण्यात आलेल्या प्रधानमंत्री जनजाती आदिवासी न्याय महा अभियानाला ठाणे जिल्ह्यात गती मिळत आहे. या अभियानांतर्गत जिल्ह्यातील आदिम जमातीतील १३ हजार ३२ कुटुंबांचे सर्वेक्षण करण्यात आले. त्यापैकी १२ हजार २३७ कुटुंबे घरकुलासाठी पात्र ठरली असून त्यातील सहा हजार लाभार्थींना पक्के घर बांधण्यासाठी मंजूरी मिळाली आहे. उर्वरित कुटुंबियांनाही लवकरच मंजूरी मिळणार आहे, त्यासाठी प्रक्रिया सुरू असल्याची माहिती जिल्हा परिषदे मार्फत देण्यात आली.

पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी जनजाती गौरव दिनानिमित्त प्रधानमंत्री जनजाती आदिवासी न्याय महा अभियान सुरू केले आहे. देशातील ७५ विशेषतः असुरक्षित आदिवासी गाटांचा विकास करणे हा या अभियानाचा उद्देश आहे. प्रधानमंत्री जनजाती आदिवासी न्याय महा अभियान अंतर्गत आदिम जमातीतील पात्र कुटुंबांसाठी देशात ४.९० लाख लाभार्थ्यांना लाभ देण्यात आला आहे. या अभियानांतर्गत सुवाताीला ठाणे जिल्ह्यात अंबरनाथ, भिवंडी आणि

मुरबाड तालुक्यातील केवळ ३५ ग्रामपंचायतींचा समावेश करण्यात आला होता. परंतु मुख्य कार्यकारी अधिकारी रोहन घुगे यांनी केलेला पाठपुरावा आणि जिल्ह्यातील आदिवासी संघटनांकडून वेळोवेळी केलेली मागणी यांच्या विशेष प्रयत्नांनी केंद्र शासनाकडील सर्वेक्षणाचे लिंक पुन्हा सुरू करून देण्यात आली. कातकरी कुटुंब या लाभार्थासून वंचित राहू नये, त्याअनुषंगाने सदस्थितीत ठाणे ग्रामीण भागामध्ये मुख्य कार्यकारी अधिकारी यांच्या मार्गदर्शनाखाली सर्वेक्षणाचे कामकाज वेगाने सुरू आहे. या अभियाना अंतर्गत जिल्ह्यात वर्षे २०२४-२५ करिता

आदिम जमातीतील १३ हजार ३२ कुटुंबांचे सर्वेक्षण करण्यात आले होते. त्यातून, १२ हजार २३७ लाभार्थी पात्र झाले असून ९ हजार ६८७ लाभार्थ्यांची नोंदणी पूर्ण करण्यात आली आहे, तर ६ हजार ४६२ घरकुलांना मंजूरी देण्यात आलेली आहे. कोणतेही कुटुंब सर्वेक्षणापासून वंचित राहणार नाही याची विशेष दक्षता घेण्याबाबत सर्व तालुकास्तरीय यंत्रणेला

जिल्हा परिषदेचे मुख्य कार्यकारी अधिकारी यांनी सुचना दिले आहेत. जिल्ह्यातील सर्वच तालुक्यामध्ये सर्वेक्षण युध्द पातळीवर सुरू असून सर्वेक्षण अंतिम टप्प्यात आहे.

तालुकानिहाय आकडेवारी

● तालुका सर्वेक्षण कुटुंबे पात्र लाभार्थी मंजूर घरकुल

► अंबरनाथ ८६५ ९४१ ५५२

► भिवंडी ४,१०१ ३,९२१ १,८२९

► मुरबाड २,८७७ २,५२२ १,३४४

► शहापूर ४,०७९ ४५२ २,४०५

► कल्याण १,०१४ ८७७ ३३२

बेकायदा जाहिरात फलक पालिका विकणार भंगारात भंगार विक्रीतून पालिकेला मिळणार प्रति किलोमागे २६ रुपये

काय आहे प्रस्ताव

ठाणे महापालिका क्षेत्रातील बेकायदा तसेच धोकादायक जाहिरात फलक स्वखर्चाने काढून देणे आणि भंगारात विकून त्या मोबदल्यात पालिकेस प्रतिकिलो जास्तती जास्त पैसे देणे या निकषावर आधारित पालिकेने दोन वर्षांकरिता दर पत्रके मागविली होती. यामध्ये चारजणांनी दरपत्रके पालिकेकडे सादर केली होती. यानुसार नवी मुंबईतील मे. सादिक स्क्रॅप मर्चंट कंपनीने लोखंडी साहित्य प्रतिकिलो १५ रुपये तर, लाकडी साहित्यासाठी प्रति किलो २ रुपये असा दर दिला होता. ठाण्यातील मे. ब्राइट कन्स्ट्रक्शन अँड डेव्हलपर्स कंपनीने लोखंड प्रति किलो २३ रुपये ५ पैसे, मे. साईराज स्क्रॅप ट्रेडर्स कंपनीने लोखंड प्रति किलो २६ रुपये २५ पैसे तर, मे. मुरताक स्क्रॅप ट्रेडर्स कंपनीने लोखंड प्रति किलो २६ रुपये ७० पैसे असे दर पत्रक सादर केले होते. यापैकी मे. मुरताक स्क्रॅप ट्रेडर्स कंपनीचे दरपत्रक रिव्कारण्यास पालिकेच्या प्रशासकीय सभेने मान्यता दिली असून यामुळे पालिकेला आता भंगार विक्रीतून पालिकेला प्रति किलोमागे २६ रुपये ७० पैसे मिळणार असल्याचे स्पष्ट होत आहे.

सांगाडे नियुक्त ठेकेदाराने स्वखर्चाने काढून घेऊन भंगारात विकणे आणि त्या बदल्यात पालिकेला किलोमागे पैसे देणे, असा निर्णय प्रशासनाने घेतला आहे. या संबंधीचा प्रस्ताव पालिकेने तयार केला होता. त्यास आयुक्तांनी मान्यता दिल्यानंतर तो प्रशासकीय सभेपुढे मान्यतेसाठी सादर करण्यात आला होता. त्यास प्रशासकीय सभेनेही मान्यता दिली आहे.

■**ठाणे** : ठाणे महापालिका क्षेत्रातील बेकायदा तसेच धोकादायक जाहिरात फलक ठेकेदारांनी स्वखर्चाने काढून भंगारात विकून त्या मोबदल्यात पालिकेला पैसे देण्याचा निर्णय प्रशासनाने घेतला आहे. या निर्णयानुसार पालिकेने दोन वर्षांसाठी भंगार विक्रीचा ठेका देण्यासाठी दरपत्रके मागविली असून यानुसार पालिकेकडे प्राप्त झालेल्या चारपैकी एकाचा दर २६ रुपये ७० पैसे इतका आहे. हा दर तीन दरपत्रकांपेक्षा जास्त असल्याने त्यास पालिकेच्या प्रशासकीय सभेने मान्यता दिली आहे. यामुळे पालिकेला आता भंगार विक्रीतून पालिकेला प्रति किलोमागे २६ रुपये ७० पैसे मिळणार असल्याचे स्पष्ट होत आहे.

घाटकोपरमधील जाहीरात फलक कोसळून झालेल्या दुर्घटनेनंतर ठाण्यातील बेकायदा जाहीरात फलकांचा मुद्दा ऐरणीवर आला होता.

यावरून टिका होऊ लागताच ठाणे महापालिकेने बेकायदा जाहिरात फलकांवरोधात कारवाई सुरू केली होती. या कारवाईत शहरातील ४९ जाहिरात फलकांवर पालिकेने कारवाई केली होती. ४९ पैकी ५ जाहिरात फलक पुर्णपणे निष्कासित करण्यात आले होते, तर परवानगी पेक्षा जास्त आकाराच्या ४४ जाहिरात फलकांचा अतिरिक्त भागाचा फक्त पत्रा काढण्यात आला होता. याशिवाय, पालिकेने जाहिरात फलकांचे लोखंडी सांगाडे धोकादायक आहेत की नाही, याची पाहणी करण्यासाठी संबंधित कंपनी मालकांना फलकांचे स्थैर्यता प्रमाणपत्र सादर करण्याचे आदेश दिले होते. यानुसार २६० जाहिरात कंपन्यांनी जाहिरात फलकांचे स्थैर्यता प्रमाणपत्र पालिकेकडे सादर केले होते. या पाठोपाठ आता पालिकेने बेकायदा आणि धोकादायक फलकांचे लोखंडी

■ठाणे : विविध गैरप्रकरणातून सुटका करून आणलेल्या मुलांना उल्हासनगर येथील बाल निरीक्षण गृहात ठेवण्यात येते. मात्र या बाल निरीक्षण गृहाचा कारभार वादात सापडला आहे. बालविवाहातून सुटका करून निरीक्षण गृहात ठेवलेल्या एका अल्पवयीन मुलीने इतर अल्पवयीन मुलींकडून आपला छळ झाल्याचा आरोप केला आहे. तर तिची सुटका करण्यासाठी निरीक्षण गृहाच्या व्यवस्थापनाने पैशांची मागणी केल्याचा तिच्या पालकांनी आरोप केला आहे. याबाबत जिल्हा महिला व बालविकास

अधिकाऱ्यांकडून चौकशी समिती नेमण्यात आली आहे. तर याच बाल निरीक्षण गृहातून मागील महिन्यात सात मुलींनी पळ काढल्याची घटना समोर आली होती. गेल्या दोन महिन्यांच्या कालावधीत या घटनांमुळे या निरीक्षण गृहाचा कारभार वादात सापडला आहे.

बालविवाह, अवैध दत्तक प्रक्रिया, लैंगिक शोषण मारहाण यासारख्या विविध प्रकरणातून सुटका करून आणलेल्या बालकांची जिल्हा महिला व बाल विकास विभागाच्या अखत्यारीत येणाऱ्या उल्हासनगर

बाल’छळ’गृह...!!! मुलीचा छळ झाल्याचा पालकांचा आरोप

कारभारावर प्रश्नचिन्ह

याच निरीक्षण करतात सुमारे एक महिन्यापूर्वी निरीक्षणगृहाच्या संरक्षण भिंतीवरून उड्या मारून सात मुलींनी पलायन केल्याची घटना समोर आली होती. यातील सहा मुलींचा शोध घेण्यास पोलीस प्रशासनाला यश आले असून त्यांची पुन्हा निरीक्षण गृहात रवानगी करण्यात आली आहे. एक मुलगी अद्याप बेपत्ता असून तिचा पोलिसांमार्फत शोध सुरू आहे. तर पुन्हा निरीक्षण गृहात आलेल्या मुलींची चौकशी केली असता गृहातील व्यवस्थापनावर त्यांनी बोट ठेवल्याची माहिती सुत्रांनी दिली.

वर्षीय मुलीचा तिच्या पालकांनी बालविवाह लावून देण्याचा घाट घातला होता. जिल्हा बाल संरक्षण विभागाला याची माहिती प्राप्त होताच त्यांनी धडक कारवाई करून हा

बालविवाह रोखला. नंतर मुलीला उल्हासनगर येथील बाल निरीक्षणगृहात ठेवले. मात्र या मुलीकडून आता आपला निरीक्षणगृहात इतर मुलींनी छळ केल्याचा आरोप केला जात

असल्याची माहिती दिली आहे. तर याबत पालकांना विचारणा केली असता मुलीला सोडण्यासाठी निरीक्षण गृहाच्या व्यवस्थापनाने पैशांची मागणी केली असल्याची माहिती दिली.

२४ फेब्रुवारी रोजी विवाह रोखून संबंधित मुलीला उल्हासनगर येथील बाल निरीक्षण गृहात ठेवण्यात आले होते. यावेळी निरीक्षण गृह व्यवस्थापनाने आपल्याला लादी पुसणे, भांडी घासणे, झाडू मारणे यांसारखी कामे दिल्याचा आरोप मुलीने केला आहे. तसेच ही कामे न केल्यास निरीक्षणगृहातील इतर मुलींकडून

आपल्याला धमकवल्याचा आरोपही मुलीने केला आहे. त्यामुळे मुलीला मानसिकरित्या धक्का पोहोचला असून तिच्यावर उल्हासनगर येथील मध्यवर्ती रुग्णालयात उपचार सुरू आहेत.

“संबंधित मुलीचा बालविवाह थांबवून तिच्या सुरक्षेच्या दृष्टीने तिला उल्हासनगर येथील बालनिरीक्षण गृहात ठेवले होते. मुलीने आणि तिच्या पालकांनी केलेल्या आरोपातील सतत्या तपासण्यासाठी चौकशी समिती नेमण्यात आली आहे. याचा अहवाल लवकरच येणार आहे.”

-संतोष मोसले, जिल्हा महिला बालविकास अधिकारी, ठाणे

रस्ते जोडणी आणि खोदकामामुळे सर्वत्र धुळीचे वातावरण घोडबंदर मार्गावरील कामांमुळे धुळधाण

■ठाणे : घोडबंदर मार्गावर मुख्य

आणि सेवा रस्त्यांच्या जोडणीबरोबरच रस्त्याच्याकडेला मोट्या गटाराच्या बांधणीची कामे मुंबई महानगर प्रदेश विकास प्राधिकरणामार्फत सुरू असून त्यासाठी गेल्या काही महिन्यांपासून सेवा रस्त्यांवर अनेक ठिकाणी खोदाईची कामे सुरू आहेत. या कामादरम्यान उडणारी धुळ इतरत्र उडू नये यासाठी कामाच्या ठिकाणी पुरेशी काळजी घेण्यात येत नसल्याचे चित्र आहे. यामुळे खोदाई आणि रस्त्यावर इतरत्र पसरलेल्या माती धूळ इतरत्र उडत असल्याने नागरिक हैराण झाले असून या रस्त्याची अक्षरशः धुळधाण झाल्याचे दिसून येत आहे.

ठाणे शहरातील वाहतूकीसाठी मुंबई-नाशिक आणि घोडबंदर असे दोन मार्ग महत्वाचे मानले जातात. या मार्गांवर गेल्या काही वर्षांपासून मेट्रो मार्ग उभारणीचे काम सुरू आहे. याशिवाय, घोडबंदर येथील कासारवडवली चौकात उड्डाणपुल उभारणीचे काम सुरू आहे. या कामांमुळे दोन्ही मार्ग अरूंद झाल्याने येथे वाहतूक कोंडीची समस्या निर्माण होत असून यामुळे नागरिक हैराण झालेले आहेत. असे असतानाच त्यात आता

घोडबंदर मार्गावरील कामादरम्यान होत असलेल्या धूळ प्रदुषणामुळे नागरिक अक्षरशः मेटाकुटीला आले आहेत. घोडबंदर मार्गावरील वाहतूक कोंडीची समस्या सोडविण्यासाठी मुख्य आणि सेवा रस्त्यांच्या जोडणीची कामे मुंबई महानगर प्रदेश विकास प्राधिकरणाने हाती घेतली आहेत. या कामाचा एक भाग म्हणून मुख्य आणि सेवा रस्त्यांच्या मधोमध असलेली ही गटारे बुजवून त्याऐवजी रस्त्याच्या कडेला गटारे उभारणीची

कामे सुरू आहेत.

माजिवाडा ते ओवळपर्वत रस्त्याच्या दोन्ही बाजूला ही कामे सुरू आहेत. या कामांसाठी जागोजागी खोदाई करण्यात येत आहे. त्याजागी सिमेंट काँक्रीटची गटारे बांधण्यात येत आहे. या कामादरम्यान, कामाच्या ठिकाणी पुरेशी काळजी घेण्यात येत नसल्याने सर्वत्र धुळीचे चित्र आहे. या संदर्भात ठाणे महापालिकेच्या मुख्य प्रदुषण नियंत्रण अधिकारी मनिषा प्रधान यांच्याशी संपर्क साधला. मात्र, त्यांची प्रतिक्रिया मिळू शकली नाही. तसेच मुंबई महानगर प्रदेश विकास प्राधिकरणाच्या माहिती व जनसंपर्क विभागाशी संपर्क साधूनही त्यांची प्रतिक्रिया मिळू शकली नाही.

रस्ते खोदताना किंवा रस्ता दुरुस्तीचे काम करताना वॉटर स्प्रींकलर्स, रेन गन स्प्रींकलरचा वापर करणे. ज्या रस्त्याचे काम चालू आहे, त्या रस्त्याच्या बाजूने मार्गरोधक बसविणे. बांधकाम साहित्याची वाहतूक करताना ट्रक ताडपत्रीने झाकलेले असावेत, प्रदेश नियम रस्ते कंत्राटदार, मेट्रोचे कामांसाठी नियमावलीत आहे. परंतु घोडबंदर सेवा रस्त्यांवर बांधण्यात येत असलेल्या गटारांवर अनेक ठिकाणी झाकणे दिसून येत नाहीत. यामुळे अपघात होण्याची भीती व्यक्त होत आहे.

कल्याण डोंबिवली पालिकेच्या ६१ शाळा सीसीटीव्ही निगराणीत... ५०२ सीसीटीव्ही कार्यान्वित

■**कल्याण** : कल्याण डोंबिवली पालिकेच्या ६१ शाळांमध्ये ५०२ सीसीटीव्ही बसविण्याचे काम पूर्ण झाले आहे. हे सीसीटीव्ही कार्यान्वित करण्यात आले आहेत. विद्यार्थ्यांच्या सुरक्षिततेचा विचार करून हे सीसीटीव्ही बसविण्यात आले आहेत, अशी माहिती कल्याण डोंबिवली पालिकेच्या विद्युत विभागाचे कार्यकारी अभियंता प्रशांत भागवत यांनी दिली.

शाळांमधील वादते गैरप्रकार विचारातून घेऊन शासनाने शासकीय, खासगी, महापालिका शाळांमध्ये सीसीटीव्ही बसविण्याचे मागील वर्षी आदेश काढले होते. या आदेशाची तातडीने अंमलबजावणी करण्याचे आदेश आयुक्त डॉ. इंदुराणी जाखड यांनी विद्युत विभागाचे कार्यकारी अभियंता भागवत यांना दिले होते.

पालिका हद्दीतील ६१ शाळांची तातडीने पाहणी करून सीसीटीव्ही शाळांमध्ये बसविण्याचे नियोजन विद्युत विभागाने केले होते. दोन महिन्यांपासून हे काम सुरू होते. हे काम आता पूर्ण झाले आहे. पालिका शाळांमधील

सीसीटीव्ही कार्यान्वित झाले आहेत. या सीसीटीव्हीचे नियंत्रण शाळेच्या मुख्याध्यापकांच्या दलनात ठेवण्यात आले आहे. मुख्याध्यापकांनी आठवड्यातून किमान तीन वेळा सीसीटीव्ही चित्रण तपासण्याचे आदेश देण्यात आले आहेत.

या सीसीटीव्ही चित्रणात काही आक्षेपाह बाब आढळून आली तर ती माहिती मुख्याध्यापकांनी आपल्या वरिष्ठांना द्यावी. या समन्यायातून स्थानिक पोलीस ठाण्याशी

भिवंडीत हॉटेलबाहेर फेकला जातो कचरा पालिका आयुक्तांनी घेतली हॉटेल मालक संघटनेबरोबर बैठक

नो वेस्ट झोन

यापुढे ज्या क्षेत्रात सलग हॉटेल, खानावळ, बार असेली, त्या क्षेत्राला नो वेस्ट झोन म्हणून घोषित केले जाईल. त्या ठिकाणी हॉटेल संघटनेच्या सहकाऱ्याने सुशोभीकरण करण्यात येईल. तसेच, यापुढे सर्व व्यावसायीक आस्थापनांसाठी घंटागाडीच्या वेळ आणि मार्ग निश्चित करून दिवसातून दोन वेळा कचरा गोळा केला जाईल, असे आश्वासनही आयुक्तांनी दिले.

बैठक घेतली. या बैठकीस अतिरीक्त आयुक्त देवीदास पवार, उपायुक्त (आरोग्य) शैलेश देंदे, जनसंपर्क अधिकारी श्रीकांत परदेशी यांच्यासह पालिकेचे अधिकारी आणि हॉटेल, बार आणि परमीट मालक तसेच त्यांचे संघटनेचे पदाधिकारी उपस्थित होते. हॉटेल मधील कचरा, शिल्लक राहीलेले किंवा वाया गेलेले अन्न याचा कचरा दैनंदिन स्वरूपात हॉटेल बाहेर फेकण्यात

येत असल्याची बाब आयुक्त सागर यांच्या निदर्शनास आली होती. त्याची दखल घेऊन त्यावर उपाययोजना करण्यासाठी त्यांनी बैठक आयोजित केली होती. शहर स्वच्छतेची जबाबदारी महापालिकेची आहेच. पण, त्याचबरोबर हॉटेल, बार, परमीट रुम मालक हे देखील शहराचे शिल्लक राहीलेले किंवा वाया गेलेले अन्न याचा कचरा दैनंदिन स्वरूपात हॉटेल बाहेर फेकण्यात

येत असणार आहे, असे त्यांनी बैठकीत सांगितले.

हॉटेल, बार, परमीट रुम चालक, मालक या सर्वांनी त्यांचे गाळ्याच्याबाहेर ओला कचरा आणि सुका कचरा यासाठी मोठे कचरा डबे ठेवावेत. तसेच त्यांच्या व्यवसायाच्या ठिकाणी निर्माण होणारा कचरा त्यांनीच वर्गवारी करून त्या डब्यांमध्ये टाकावा, अशा सुचनाही त्यांनी केल्या. यापुढे सर्व आरोग्य निरीक्षकांनी

हे साप्ताहिक मालक, मुद्रक, प्रकाशक व संपादक झ. श्री. डॉ. दिपक मोरेश्वर नाईक यांनी सोमानी प्रिंटींग प्रेस, कार्यालय झ गाळ नं. ४, एन. के. इंडस्ट्रीयल इस्टेट, प्रवासी इंडस्ट्रीयल इस्टेटच्या बाजूला, गेट नं. २, गोंरेगाव (पुर्व) मुंबई ४०००६३ (महाराष्ट्र), वेथे छापून २, राजाराम सी.एच.एस. लिमिटेड, बंदरवाडी, नवघर रोड, भाईंदर (पुर्व), जिल्हा ठाणे ४०११०५ (महाराष्ट्र) येथे प्रसिध्द केले. संपादक झ. श्री. डॉ. दिपक मोरेश्वर नाईक, पीआरबी कायद्यानुसार संपादकीय जबाबदारी यांची राहील, सर्व वाद आणि दावे ठाणे न्यायालयीन कक्षेच्या आधील राहतील. (या वर्तमान पत्रात प्रसिध्द होणाऱ्या बातम्या/लेख/जाहिराती यांची जबाबदारी संबंधीत वार्ताहर, लेखक आणि जाहिरात प्रतिनिधी यांच्यावर राहील.)
भ्रमणध्वनी ८४२४९८९८९८. Email ID: policebatmnipatra@gmail.com

Printed, Published and owned by Mr.Dr. Deepak MoreshwarNaik Printed at SOMANI PRINTING PRESS, OFFICE UNIT NO. 4, N.K.INDUSTRIAL ESTATE, NEAR PRAVASI INDUSTRIAL ESTATE, GATE NO. 2, GOREGAON (E), MUMBAI 400063, MAHARASHTRA, Published At 2, RajaramChs. Ltd., Bunderwadi, Navghar Road, Bhayander(E), Dist - Thane, Pincode 401105, Maharashtra. Editor Mr. Dr. Deepak Moreshwar Naik. Mo.8424989898, Email ID: policebatmnipatra@gmail.com